

Benvinguda als becaris de recerca

“La recerca és l'ànima de la UdG, i els becaris de recerca els vivificadors d'aquesta ànima”. Amb aquestes paraules la rectora Anna Maria Geli va donar la benvinguda als nous becaris de la Universitat de Girona en un acte que es va realitzar el 23 de maig a la sala de graus de la Facultat de Lletres.

Aquest any són cinquanta-dos els becaris que s'incorporen a les tasques de recerca i que comencen el camí que els ha de portar cap a la lectura de la tesi. La rectora va recordar que la UdG és pionera en la concessió de beques de recerca, en la convocatòria de les quals s'esmerça un gran esforç pressupostari.

A la rectora de la UdG l'acompanyaven els vicerectors de Recerca, Joaquim Maria Puigverd i Miquel Duran, la representant de l'associació de becaris UdG.Doc, Sílvia Barrabés, i l'exconseller d'Educació i Universitats i professor d'aquesta universitat, Joan Manuel del Pozo, que va pronunciar la conferència “Els compromisos de la recerca”.

Sílvia Barrabés va convidar els nous companys a conèixer i integrar-se en l'associació. A continuació els vicerectors de Recerca, Joaquim Maria Puigverd i Miquel Duran, que s'estrenava en el càrrec, van fer una crida a la responsabilitat que el becari contreu i a les dificultats que pot trobar pel camí. Mentre el primer aprofitava les paraules d'Umberto Eco per il·lustrar els becaris en el significat de la tesi, el segon els advertia dels problemes i de la necessitat de tenir un director de tesi solvent que els pugui ajudar a solucionar-los.

Joan Manuel del Pozo va començar el seu parlament destacant les tres missions de la universitat: ensenyar, investigar i transferir, unes accions que han d'anar sempre precedides pel rigor i el mètode. Va afirmar que “hem de tendir cap al coneixement perquè contra la informació, que és acrítica, el coneixement és crític, sistemàtic i lògic”.

Del Pozo va coincidir amb els vicerectors de Recerca que és necessari que les empreses es decideixin a donar valor als doctors i remunerar-los en conseqüència, tot i que, de moment, aquests “són uns deures que la iniciativa privada no està fent”. El món productiu ha de descobrir que la recerca és indispensable per a la seva supervivència, i l'investigador no ha de tenir cap recança que la seva recerca sigui productiva. “És necessari que el món productiu i l'investigador es trobin” va dir.

L'exconseller va remarcar que el compromís de la recerca és d'equip. Va fer una crida als becaris a associar-se de forma activa amb la resta de membres dels grups de recerca i amb els seus directors de tesi en un compromís que “ha de ser recíproc”. “Cal que perduri el desig de saber”, va continuar, “perquè els becaris tenen l'oportunitat de convertir un fet natural –el desig d'aprendre– en un horitzó professional”. També és necessari però, un compromís ètic, perquè “no tot el que es pot fer científicament es pot fer humanament”. Quasi com una advertència, va recordar als futurs investigadors que en el transcurs del seu camí es trobaran amb “coneixements que els permetran modificar el que la natura per ella mateixa no ha pogut fer.”

Va advertir els becaris que la tesi no havia de ser “el treball de la vostra vida”, sinó “un treball per a la vida”. Una actitud com la primera els pot abocar al fracàs, a la incapacitat de donar per finalitzat el treball. Prendre la segona via obre grans expectatives. Recordant el que havia dit el vicerector Puigvert, Del Pozo va emfasitzar que “la tesi es converteix en allò que t'acompanyarà sempre i sobre el qual tornaràs molts cops, per ampliar-la, divulgar-ne aspectes concrets o per a fer-la servir de guia d'altres investigadors”. Per acabar, Joan Manuel del Pozo va fer una crida a “l'alegria de viure” com a motor de la recerca, que la impulsa i es traspasa cap a ella.

Joan Manuel del Pozo en un moment de la seva intervenció